

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/771/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812214809
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812214809.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členov JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Romana Hargaša právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka č. 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: P. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na J. XXXX/XX, C. P., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 476, zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom J. Kráľa č. 5/A, Lučenec, o zaplatenie 3.388,76 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 12. augusta 2013, č. k. 5C/50/2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **potvrzuje**.

Navrhovateľ je **povinný** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 138,94 eur, do rúk advokáta JUDr. Andreja Cifru, do troch dní.

odôvodnenie:

Okresný súd v záhlaví uvedeným rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa, ktorým uplatnil proti odporkyni nárok na zaplatenie 3.388,76 eur s príslušenstvom. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil zaplatiť odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov vo výške 163,73 eur a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov vo výške 277,52 eur, všetko na účet JUDr. Andreja Cifru, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol svoje skutkové zistenia, podľa ktorých v Dňa 29.4.2008 uzavrela odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou GE Money, a.s. Zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporkyni vo výške 100.000,- Sk. Odporkyňa sa zaviazala dlžnú sumu uhradiť v 72 mesačných splátkach po 2.123,- Sk vždy k 28. dňu v mesiaci počnúc 28.05.2008. Celkom sa odporkyňa zaviazala uhradiť sumu 152.856,- Sk. RPMN na úver bola dohodnutá vo výške 16,28%. Odporkyňa uhradila dňa 28.05.2008, 04.06.2008, 29.07.2008, 29.09.2008, 29.10.2008, 27.11.2008, 30.12.2008 splátky po 2.123 eur, ďalej dňa 20.04.2009 sumu 165,97 eur, dňa 02.06.2009, 28.07.2009, 12.08.2009, 27.08.2009 a 04.09.2009 splátky po 70,47 eur. Z uvedených splátok bola na istinu započítaná suma celkom 117,11 eur, suma 819,39 eur bola započítaná na úrok a to podľa bodu 5.8 Všeobecných podmienok a suma 4,64 eur bola započítaná na poplatky. Listom zo dňa 18.12.2008 odporkyni právny predchodca navrhovateľa oznámil, že z dôvodu neplnenia zmluvných podmienok bola zmluva k uvedenému dňu ukončená. Súčasne bola odporkyňa vyzvaná na zaplatenie sumy celkom 140.391,- Sk, t.j. 4.660,13 eur. Dňa 23.09.2009 došlo medzi GE Money, a.s. a navrhovateľom k uzatvoreniu zmluvy o postúpení pohľadávok. Z prílohy k uvedenej zmluve vyplýva, že na základe tejto zmluvy došlo aj k postúpeniu pohľadávky voči odporkyni na navrhovateľa. Ako vyplýva z návrhu navrhovateľa, odporkyňa po postúpení pohľadávky uhradila dňa 02.10.2009, 06.10.2009, 07.01.2010,

04.06.2010, 16.07.2010, 10.08.2010 sumu po 70,47 eur, dňa 31.03.2011, 28.04.2011, 31.05.2011, 21.12.2011 sumu po 20 eur, dňa 18.11.2011, 19.01.2012, 15.02.2012 sumu po 40 eur a dňa 10.08.2011 sumu 59,75 eur. Pokusom o zmier zo dňa 20.07.2012 vyzýval navrhovateľ odporkyňu k zaplateniu celkovej dlžnej sumy 4.244,21 eur do 27.07.2012. Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku zo 19.02.2011 vyplýva, že túto dohodu podpísal zástupca navrhovateľa a odporkyňa. V bode 2. pod názvom Uznanie záväzku osoba dlžníka vyhlasuje, že uznáva čo do právneho dôvodu a výšky dlh voči pôvodnému veriteľovi GE Money, a.s. zo zmluvy zo dňa 30.04.2008 v sume 2.799,46 eur a náklady na inkasné konanie v sume 150 eur. Forma splatenia úveru v dohode bola dohodnutá v splátkach po 20 eur mesačne k 25. dňu v mesiaci a dátum 1. splátky bol dohodnutý dňa 25.03.2011. Odporkyňa v konaní sa k námietke premlčania vznesenej zo strany vedľajšieho účastníka pripojila, so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasila. Potvrdila, že úver riadne nesplatila. V súvislosti s dohodou o uznání záväzku uviedla, že ju navštívil nejaký pán, ktorý jej dal podpísať dohodu o splátkach po 20 eur. Nič iné jej nevysvetlil. Odporkyňa uviedla, že nemá vedomosť o dôsledkoch spojených s uznáním záväzku a nemala vedomosť ani o tom, čo znamená premlčanie.

Na základe uvedených skutkových zistení dospel k právnenému záveru, že právny vzťah medzi účastníkmi konania bol založený zmluvou o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a spotrebiteľský úver podľa zákona č. 258/2001 Z. z. ako lex specialis, ktorý patrí do oblasti predpisov občianskeho práva. V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchýliť od ust. Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, teda aj otázka premlčania sa posudzuje podľa uvedeného zákona. V predmetnej veci vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania uplatneného nároku a odporkyňa v konaní sa k tejto námietke pripojila. Súd sa preto zaoberal najskôr otázkou, či nárok navrhovateľa je premlčaný alebo nie. Podľa vyjadrenia navrhovateľa došlo k zosplateniu celej dlžnej sumy ku dňu 18.12.2008. Ako bolo uvedené, na predmetný vzťah a právo navrhovateľa súd aplikuje premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. I keď účastníci uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako i zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Keďže splatnosť dlžnej sumy nastala 18.12.2008, navrhovateľovi uplynula trojročná premlčacia doba najneskôr 18.12.2011. Návrh vo veci samej podal dňa 20.8.2012, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty, preto súd považoval jeho návrh za premlčaný. Keďže došlo k premlčaniu istiny, dochádza k premlčaniu aj jej príslušenstva, t.j. zmluvných úrokov, ktoré boli splatné spolu so splátkou istiny, ako i úrokov z omeškania a poplatkov. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku podpísanú odporkyňou, podľa názoru súdu týmto nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Uvedenú dohodu súd považuje za absolútne neplatný právny úkon predovšetkým pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V časti uznania záväzku je vypísaná len suma istiny, príslušenstvo k istine vôbec nie je uvedené, teda ani uznané a dátum uzavretia zmluvy uvedený v dohode, nie je totožný s dátumom uzavretia zmluvy o úvere. Dohoda je ako formulár vopred pripravená navrhovateľom, obsahuje vopred pripravené vyhlásenie odporkyne ako dlžníka o uznání záväzku, ktoré uznanie je jednostranným právnym úkonom a má vždy iniciatívne vychádzať z vôle dlžníka a nie veriteľa. Rovnako je zřejmé, že bola uzavretá a podpísaná len a len z iniciatívy navrhovateľa /prostredníctvom zástupcu p. C./, ktorý takýmto spôsobom oslovuje viacerých spotrebiteľov pod zámienkou uzavretia dohody o splátkach, pričom odporkyňa ako spotrebiteľ nebola vôbec informovaná o tom, že podpisuje aj jednostranné vyhlásenie o uznání záväzku a rovnako vyhlásenie o vedomosti, že dlh je premlčaný. Z výpovede odporkyne je zřejmé, že o týchto skutočnostiach nemala vedomosť, a týmto pojmom ani nerozumie. Z jej výpovede vyplynulo, že pri uzatváraní dohody mala vedomosť len o tom, že podpisuje splátkový kalendár po 20 eur mesačne. Dohoda o uznání záväzku teda bola uzatváraná len ako dohoda o splátkach, odporkyňa ako dlžník nebola upovedomená o tom, že ide aj o uznanie záväzku a o následkoch takéhoto úkonu. Len ťažko potom možno uvažovať o uznání dlhu čo do právneho dôvodu a výšky v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka, pokiaľ bolo účelom návštevy dojednanie splátok, pričom v časti 3.dohody je vopred predtlačené vyhlásenie dlžníka o jeho vedomosti o premlčení dlhu a jeho následkoch. Takto vopred pripravenú formuláciu používa navrhovateľ rovnako vo všetkých prípadoch, teda i premlčaných a i nepremlčaných dlhoch. V danom prípade k podpisu dohody došlo v čase, keď dlh odporkyne premlčaný ešte nebol, napriek tomu sa v dohode uvádza, že dlžník má vedomosť o premlčení dlhu. Uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné, preto je dôvodne uplatnená námietka zákonnej trojročnej premlčacej doby. Tvrdenia navrhovateľa o rozdielnych účinkoch uznania práva v

zmysle § 110 ods. 1 druhá veta OZ a uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, a to že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je viazané na vedomosť dlžníka, že uznáva premlčané právo, kým pri uznaní dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka sa vyžaduje táto vedomosť, považuje súd vzhľadom na všetky zistené okolnosti ohľadom uzatvorenia tejto dohody za účelové až špekulatívne. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., ktoré podrobne špecifikoval.

Proti tomuto rozsudku navrhovateľ podal v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Uplatnil odvolacie dôvody spočívajúce v nesprávnom skutkovom a právnom závere okresného súdu - odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p. Dňa 19.02.2011 odporca podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku (ďalej len „Dohoda“), prostredníctvom ktorej odporca uznal svoj záväzok voči pôvodnému veriteľovi, GE Money, a.s. vzniknutý zo zmluvy o úvere č. 1020726196 vo výške istiny 2.779,46 eur a príslušenstvo čo do dôvodu a výšky. Predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených v § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. Podpísaním Dohody došlo k začatiu plynutia novej 10ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10ročnej premlčacej doby v tomto prípade nastal. Z uvedeného dôvodu sa odporca nemôže brániť námietkou premlčania. Rovnaký právny názor zastáva aj NS SR ČR v nasledovných rozsudkoch: 3Cz 6/68, 33 Cdo 155/2007, 33 Odo 934/2005, 33 Odo 1039/2004, 33 Odo 133/2005. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ považuje úvahy súdu o účelových a špekulatívnych tvrdeniach navrhovateľa ohľadom rozdielnych účinkoch uznania práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ a uznania dlhu podľa § 558 OZ za absurdné. Takáto forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Navrhovateľ mal možnosť sa v tom čase domáhať zaplataenia pohľadávky na súde, čím by sa pohľadávka odporcu značne navýšila o trovy konania a pohľadávku by odporca musel pravdepodobne uhradiť naraz. Z uvedeného nepochybne vyplýva, že odporca si svoje postavenie v čase podpisu Dohody nijako nezhoršil. Ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa (viď rozsudok Najvyššieho soudu České republiky sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 a tiež komentár Občianský zákonník I Komentár I. vydanie Praha, C.H.Beck 2008). Navrhovateľ nevidí dôvod na priznanie trov právneho zastúpenia odporcu za účasť na pojednávaní, ide o neúčelne vykonaný úkon právnej služby, za ktorý nemala byť odporcovi priznaná odmena v podobe trov právneho zastúpenia. Rovnako pokiaľ ide o úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia - navrhovateľ nesúhlasí s priznaním trov právneho zastúpenia za predmetný úkon. Navrhovateľ považuje úkony vykonané právnym zástupcom odporcu len za účelové a neúčelné navyšovanie trov konania, ktoré absolútne popierajú zásadu hospodárnosti konania. V danom prípade je na mieste aplikácia ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03. Účelnosť je vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa a opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje jej medze. Navrhovateľ zastáva názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci nemožno považovať za účelne vynaložené trovy. Združenie na ochranu spotrebiteľa nevstupuje do všetkých konaní, v ktorých je jedným z účastníkov konania spotrebiteľ, ale len do tých konaní, kde má záruky úspechu vo veci prostredníctvom opakovaných podaní, čo vedie k nehospodárnemu a neúčelnému priznaniu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril zástupca vedľajšieho účastníka. Navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny. Uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 138,94 eur. Osobitný právny režim spotrebiteľských zmlúv, ktorý modifikuje klasickú zásadu zmluvnej autonómie, vyplýva zo zvýšeného záujmu spoločnosti ochraňovať slabšieho účastníka zmluvného

vzťahu (spotrebiteľa), ktorý vstupuje do zmluvných vzťahov s predajcami a poskytovateľmi rôznych plnení a služieb (dodávateľmi), ktorí stále častejšie na trhu vystupujú v monopolnom postavení, resp. konajú v rámci kartelových dohôd. Odôvodnenosť použitia teórie výhodnosti je daná úmyslom zákonodarcu vyvážiť objektívne existujúcu nerovnováhu v zmluvnom vzťahu spotrebiteľa (nedostatočne informovaného so slabou vyjednávacou pozíciou) a dodávateľa (odborne pripraveného so silnou vyjednávacou pozíciou). Inštitút uznania záväzku, s ktorým sa spája automaticky predĺženie premlčacej doby, nemôže byť zneužívaný na to, aby jeho prostredníctvom dodávateľ v rozpore s dobrými mravmi kvantifikoval pohľadávku, využívajúc kombináciu plynutia času, neprijateľných zmluvných sankcií a stratu relevantných listín u spotrebiteľa (v dôsledku dlhého časového odstupu). Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 19.02.2011 (ďalej len ako „Dohoda“) je formulár, ktorý vopred pripravil navrhovateľ ako veriteľ pre odporcu spotrebiteľa ako dlžníka, prípadne osobu pristupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Takto predformulovaná „Dohoda“ predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári „Dohody“, absolútne neplatné. Uzatvorenie „Dohody“ je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 ZOS, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť predĺženie premlčacej doby. Pracovníci navrhovateľa sú pri získavaní podpisov na formulárových dohodách mimoriadne úspešní a aj motivovaní svojim zamestnávateľom. Navrhovateľ sa v rámci predmetu podnikania dlhodobo zaoberá inkasovaním pohľadávok a takáto činnosť zahŕňa aj celé spektrum mimosúdnych úkonov, ktorých cieľom je, aby sa dosiahla úhrada pohľadávky bez súdneho konania, resp. aby sa získalo čo najlepšia pozícia pre súdne konanie. Je na navrhovateľovi, aby preukázal, že jednotlivé časti „Dohody“ vyjednal s odporcom individuálne § 53 ods. 2 a ods. 3 OZ. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Je to formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka, prípadne osobu pristupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Tento formulár obsahuje jednostranné právne úkony uznania záväzku, prípadne pristúpenia k záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky. Vzhľadom k predformulovanému obsahu Dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa je potrebné okolnosti, za ktorých navrhovateľ uzatvára so spotrebiteľmi formulárové Dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku považovať za nekalú obchodnú prax. Spotrebiteľ chcel splátky, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Nekalosť obchodnej praxe posudzuje podľa § 8 ods. 4 ZOS. Preukázateľná kumulácia nekalých obchodných praktík navrhovateľa, ktoré odporujú dobrým mravom súčasne s neurčitou „Dohody“ je dôvodom na posúdenie uznania ako neplatného právneho úkonu (§ 39 OZ, § 37 ods. 1 OZ). Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov reality praktického života odporuje požiadavka na podrobnej znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti mu nemôže byť na ujmu. O dôvodnosti priznania trov vedľajšieho účastníka svedčí aj novelizované znenie ust. § 137 O.s.p., ktoré bolo s účinnosťou od 01.01.2012 doplnené zákonom č. 332/2011 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. v zmysle cit. novely § 137 O.s.p. znie, že trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát. Z uvedeného vyplýva, že aj vedľajší účastník, ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo v súdnom konaní vystupovať proti dodávateľom na základe princípu rovnosti zbraní. Žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 138,94 eur.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. O odvolaní navrhovateľa rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p., pretože pojednávanie nebolo potrebné nariadovať.

Predmetom posudzovania odvolacieho súdu v prejednávanej veci, vzhľadom na obsah odvolania navrhovateľa bolo to, či Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“), prostredníctvom ktorej odporkyňa uznala svoj záväzok voči pôvodnému veriteľovi, GE Money, a.s., vzniknutý zo zmluvy o úvere č. 1020726196 vo výške istiny 2.779,46 eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ako to tvrdí navrhovateľ alebo nejde o platný právny úkon, a preto z neho nemožno vyvodzovať oprávnenosť uplatneného nároku, ani právny následok v podobe začatia plynutia 10-ročnej premlčacej doby.

Okresný súd predmetnú Dohodu posúdil správne ako neplatnú, keď vychádzal zo zistení pri súdnej kontrole Dohody. Uvedená Dohoda vychádzala zo zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom navrhovateľa GE Money, a.s., a odporkyňou, ktorá vzhľadom na charakter zmluvných strán je spotrebiteľskou zmluvou, zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ktorá sa spravuje zákonom č. 258/2001 Z. z. a pri jej posudzovaní sa uplatňujú zásady v ustanoveniach Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl.), ako aj ustanovenia zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ale najmä vzhľadom na členstvo Slovenskej republiky v EÚ, aj Smernica rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovým a právnym záverom okresného súdu, úplne a vyčerpávajúco odôvodneným v rozsudku (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Predmetná dohoda, vzhľadom na okolnosti jej vyhotovenia, formou formulára, ktorú poverená osoba v mene navrhovateľa predložila odporkyňi na podpis, pričom účelom návštevy tejto osoby bolo dojednať splátky a docieľiť podpis odporkyne. Z výsledkov dokazovania, ktoré vychádzali aj z toho, čo uviedla odporkyňa (§ 132 O.s.p.), nepochybne vyplynulo, že táto ani nebola informovaná o skutočnom ciele návštevy poverenej osoby, keď tento uviedol, že sa ponáhľa, chce len, aby podpísala 20 eurové splátky. Možno logicky predpokladať, že vzhľadom na svoju sociálnu situáciu - dôchodkyňa, sa uspokojila s príslubom, že dlh bude môcť splácať po 20 eur, bez toho, aby vôbec vedela, aké právne dôsledky môžu pre ňu podpísaním uvedenej listiny vyplývať.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu, že Dohoda vzhľadom na okolnosti jej uzavretia, ktoré boli zistené z vykonaného dokazovania, je neplatná, a preto z nej nemôžu nastať účinky podľa § 110 Občianskeho zákonníka. Navrhovateľom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku okresného súdu potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Okresný súd rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

Trovy konania vedľajšieho účastníka, predstavovali náklady za právnu službu advokáta, ktorých výšku a spôsob určenia upravuje vyhl. č. 655/2004 Z. z. (ďalej len „AT“).

Navrhovateľ v odvolaní namietal, že uplatnená náhrada trov konania vedľajšieho účastníka, predstavuje neúčelné náklady za právne služby, a to tak z hľadiska jednotlivých úkonov právnej služby, tak z personálneho aspektu, keďže členovia vedľajšieho účastníka, majú právnické vzdelania a samotné združenie má byť spôsobilé na poskytnutie kvalifikovanej pomoci spotrebiteľovi. Uvedené námietky navrhovateľa, nemožno akceptovať.

Vychádzajúc z Článku 37 odseku 2 ústavného zákona 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania, ako aj z čl. 47 ods. 2, Ústavy Slovenskej republiky, resp. § 25 O.s.p., aj za situácie, že účastník (aj vedľajší účastník vzhľadom na jeho identické procesné práva a povinnosti ako účastníka konania), má zaručené právnym poriadkom možnosť právnej pomoci.

Vedľajší účastník využil svoje právo na právne zastúpenie v tomto konaní, preto je potrebné posúdiť účelnosť poskytnutej právnej služby advokátom a výšku odmeny podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Okresný súd priznal správne, ako náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, jeho náklady na právnu službu advokáta, a to podľa AT, ktoré správne vo svojom uznesení špecifikoval.

O náhrade trov odvolacieho konania, bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.

Vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná uplatnená náhrada trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu (§ 14 ods. 3 písm. b/ AT) 131,13 eur, k tomu 7,81 eur režijný paušál (§ 16 ods. 3 AT), spolu 138,94 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .